

Jotes sobiranes

Jotes de combat: Quico el Célio, Eva Dénia, Eliseo Parra, Miquela Lladó i el Noi Foto: Juan Miguel Morales

El director del BarnaSants, el verbívol **Pere Camps**, reivindica les sobiranes, en plural. I ben fet que fa. Una de les accepcions de 'sobirà', segons l'Alcover-Moll, és "que té autoritat suprema dins un Estat". És a dir, que pot decidir sense imposicions externes. I aquesta sobirania l'han de reivindicar els pobles, les dones, els treballadors...

I la jota! **Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries** fa un quart de segle, més o menys, que reivindiquen la sobirania de la jota, posant-la al servei del poble. Intentant fer-la sobirana. La jota en si és un patró musical que no és d'esquerres ni de dretes. Pot tenir lletres crítiques o insubstancials. Igual que el vals, el blues o el reggaeton. De jotes se n'ha cantat per explicar les fatigues dels pagesos i per fer la pilota al poder. Per picar-se amb el veí i per animar comunions. Per al que més convingui.

Però els **Quicos** han estat intel·ligents i perseverants amb la jota: l'han difós al conjunt de Catalunya, l'han dut a passejar i l'han fet servir durant anys, per exemple, en les manifestacions contra aquests plans hidrològics que creixen com la mala herba. Per això la seva actuació per inaugurar el BarnaSants d'enguany ha estat tan natural. I per això és tan natural que la posin al costat de les seves germanes ibèriques, el fandango i la seguidilla, que s'acompanyin de veus que canten i pensen el mateix -**Eva Dénia, Miquela Lladó i Eliseo Parra**- i que la facin brillar a les mans de grans músics que fan servir el folklore sense manies: **Xavi Lozano, Pau Puig, Aleix Tobias, Merxe Martínez...**

Eliseo Parra i Miquela Lladó es miren el Noi, un pigall amb picardia Foto: Juan Miguel Morales

Tot això es va materialitzar el passat 21 de gener al Teatre Joventut de l'Hospitalet de Llobregat, a la primera nit del BarnaSants 2016. Però encara hi va haver més estímuls. Molts van poder descobrir l'explosivitat vocal, verbal i gestual de **Guardet** i la seva rondalla, que van posar pòrtic i epíleg al concert improvisant jotes. **Guardet** ve d'Amposta, on comença un delta que pot desaparèixer i on fa uns anys va morir **Teixidor**, un dels darrers representants dels cantadors joters del segle XX, una tradició que va tenir grans representants com **Canalero, Boca de Bou, Caragol, Perot...** Que ara hi hagi un jove cantador que perllonga aquest fil sense que es trenqui té un valor immens.

La rondalla de Guardet lo Cantador al vestíbul del Teatre Joventut Foto: Juan Miguel Morales

Mentrestant, **Los Chichos**, que havien fet una pregonada gira de comiat, tornaran als escenaris consagrats al gran temple de la modernitat barcelonina i universal. Són coses de la nostra mediatitzada escena musical, cada cop més lligada a les planificacions promocionals, cada cop més barrejada amb els interessos mercantils i cada cop més allunyada dels interessos de la gent. Cada cop estic més convençut que els bons músics són els que no fan grans negocis.